

Sygn. akt III PSK 150/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z powództwa E. D.
przeciwko Liceum Ogólnokształcącemu im. [...] w G.
o zadość uczynienie w związku z mobbingiem,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 8
lutego 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 1 października 2020 r., sygn. akt VI Pa [...],

**odrzuca skargę kasacyjną bez obciążania skarżącej kosztami
postępowania kasacyjnego strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 1 października 2020 r., VI Pa [...], oddalił apelację powódki E. D. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 11 kwietnia 2018 r., IV P [...], oddalającego jej powództwo skierowane przeciwko pozwanemu Liceum Ogólnokształcącemu [...] w G. o ustalenie, że w miejscu pracy stosowany był wobec niej mobbing oraz o odszkodowanie w kwocie 40.000 zł.

Powódka zaskarżyła powyższy wyrok skargą kasacyjną zarzucając naruszenie prawa procesowego w postaci art. 227 w związku z art. 278 § 1 w związku z art. 382 k.p.c. oraz naruszenie prawa materialnego – art. 94³ § 1-4 k.p. Wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na naruszenia prawa materialnego oraz procesowego, nie wskazując przy tym ani podstawy prawnej

tegoż wniosku, ani stosownego uzasadnienia. W związku z powyższym Sąd Okręgowy wezwał pełnomocnika powódki do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej. W piśmie procesowym z dnia 11 marca 2021 r. zatytułowanym „Wypełnienie zobowiązania Sądu” pełnomocnik powódki powielił treść skargi wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania z uwagi na naruszenie przepisów wskazanych jako podstawa kasacyjna.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi do rozpoznania, oddalenie skargi i zasądzenie od powódki kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna okazała się niedopuszczalna z powodu powtórnego konstrukcyjnego braku prawidłowego wskazania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, realizującym w przeważającej mierze interes publicznoprawny i przysługującym od orzeczeń wydanych w dwuinstancyjnym postępowaniu sądowym, w którym zarówno sąd pierwszej, jak i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie oceny dowodów i ustaleń faktycznych. W związku z tym prawidłowe sporządzenie skargi kasacyjnej wymaga zachowania określonych wymagań formalnych i konstrukcyjnych, ostrzejszych aniżeli w przypadku środków odwoławczych, co powiązane jest z zastrzeżeniem obowiązkowego zastępstwa strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ k.p.c.). Przymus ten ma w założeniu zapewniać konieczny w postępowaniu przed Sądem Najwyższym profesjonalizm i odpowiednio zabezpieczać sytuację procesową stron.

Sąd Najwyższy – stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. – przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżność w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przedstawienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), jest jej istotnym elementem, którego brak nie pozwala na ocenę czy w sprawie występują przesłanki ustawowe dla poddania kasacji rozpoznaniu. Jeżeli skarżący nie wskazał w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia nie jest spełniony, choćby dały się wywieść z uzasadnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSN 2001 nr 10, poz. 156). Okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji (obecnie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej z uzasadnieniem, o których mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), powinny być – podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w tym przepisie – przedstawione w kasacji, jako odrębny element pisma procesowego (postanowienie z dnia 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22).

W tym stanie rzeczy, skoro w ocenianej skardze kasacyjnej, pomimo wezwania do uzupełnienia jej braków formalnych, nie złożono odpowiednio umotywowanego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, należało ją odrzucić jako niedopuszczalną na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 102 k.p.c. ze względów natury społecznej.

a.s.